

PENĀZE A TI DRUZĀ

PondĀlĀ-, 02 Āervenec 2007

KdyĀ tu spolu s Ditou proĀivĀme její souĀasnĀ trampoty, vzpomnĀla jsem si na pĀibĀh jedné mĀ známĀ, dĀ se ĀtĀmĀ nĀkolik let mĀ kamarĀdky. Bydlela poblĀ a tak jsme se vĀdaly tĀmĀ ĀtĀm kaĀdĀ den. Na rozdĀl ode mne mĀla dceru asi o dĀ let starĀ; takĀe jsem mĀla "tu Āest" s nĀ proĀivĀt dceĀtĀminu ponĀkud divoĀejĀ; pubertu. Ale o tom pĀtĀ. Dnes vĀm povĀm mou ponĀkud smutnou vzpomĀnku...

Jana byla velmi ĀinorodĀ Āenská, obdivovala jsem její ũĀasnou energii a pĀmedevĀ; Ām schopnost vytvoĀit & omlouvĀm se za vĀraz, ale jinak to nejde & "z prdu kuliĀku" :-)). PĀivdala se k vdovci s dvĀma syny, ovĀem oba uĀ byli starĀ; a Āili kaĀdĀ sĀm. Byla to tenkrĀt ta "nejlepĀ; normalizaĀnĀ lĀta", jedna otrhanĀ Burda kolovala mezi kamarĀdkami, stĀihy z nĀ se poctivĀ kopirovaly, obleĀenĀ na dĀti se navzĀjem pĀedĀvalo za malĀ penĀz na ĀkolnĀch burzĀch. Jo, sekĀe, ty jeĀ dĀvno nebyly; Jana pĀmes finanĀnĀ minimum chodila pĀekrĀsnĀ oblĀkanĀ, její dcera a souĀasnĀ manĀel jakbysmet. A doma? Byla tehdy doba tapetovacĀ, a ĀtĀmeknu vĀm, nikdy bych nevĀĀmila, co se dĀ obyĀejnĀmi papĀrovĀmi tapetami zvlĀdnout. MyslĀm, Āe kdyby mĀla souĀasnĀ moĀ uplatnĀnĀ, mohla nesmĀrnĀ vyniknout. Ze zbytkĀ jekoru napĀtĀ. vytvoĀila nĀdhernĀ koberce, z prken a trubek posbĀranĀ odpadech na rozestavĀnĀm sĀdliĀtĀ sestavila ũĀasnĀ byt (z prken, potaĀenĀch kobercem sedaĀky, z leĀenĀskĀch trubek nĀbytek...). Jestli nĀkde vyhrabu fotky, ukĀu. PoĀizovacĀ cena minimĀlnĀ, prĀce neskuteĀnĀ. PĀmes den byla ũĀetnĀ. Jinak ĀlovĀk se zlatĀma rukama a hlavou plnou neuvĀĀitelnĀch nĀpadĀ. Její nĀco podobnĀho jako ten Ditin & aĀ na to, Āe nevydĀlĀval nic navĀc. Ale byl doma, vĀrnĀ a celkem spolehlivĀ. Jana vĀcemenĀ tolerovala jeho lenost (jak jsem to vidĀla jĀ), spĀ; ho omlouvala slovy: "on se v ĀivotĀ uĀ nadĀtĀ dost";. BĀhem nĀkolika let Janina snaĀenĀ se z obyĀejnĀho panelĀkovĀho bytu stal pĀtĀmĀ modelovĀ byt. NehledĀ na to, Āe Jana kaĀdou jejich vydĀlanou korunku tĀikrĀt obrĀtila, neĀ ji vydala, snaĀila se jeĀ; nĀ uĀetĀit. (Mj. s jeho syny mĀla velmi dobrĀ vztah, její schopnostĀ Āikovnost si oba takĀ uĀili a díkybohu i oceĀovali.) Zvrat nastal, kdyĀ se po pĀti lĀtech stal její manĀel obĀtĀ dopravnĀ nehody a Jana najednou zĀstala sama s dcerou a pĀed tĀeskutĀ drsnou novinou: její muĀ tĀsnĀ pĀed svatbou druĀstevnĀ byt pĀvedl na svĀ syny a vĀ doĀivotnĀ bydlenĀ. StejnĀ tak v zĀvĀti napsal, Āe co po nĀm zĀstane za movitĀ i nemovitĀ majetek, vĀ; echno odkĀ synĀm; Jak to dopadlo, nevĀm. Jana se tehdy zhroutil, odvezli ji do nemocnice a pak uĀ se tu neukĀzala. Byt byl dost dlouho prĀzdnĀ a pozdĀji v nĀm bydleli zcela jinĀ lidĀ. NejspĀ; ho synkovĀ prodali; VzpomĀnĀm si, Āe mi jednou Jana ĀtĀkala, Āe kdyby si nenaĀla jeho, byla rozhodnutĀ odstĀhovat se nĀkam do pohraniĀ. Tam Āe by i s bytem naĀla (pĀtĀmĀ bydlela s dcerkou u bratra). MĀla jsem tehdy svĀch starostĀ aĀ nad hlavu, takĀe jsem nĀjakĀ velkĀ pĀtrĀnĀ nemĀla Āas ani moĀnosti. Kde je JanĀ; asi dnes konec; d@niela